

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 2T/63/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8219010116
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zdenka Tomašková
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2019:8219010116.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov samosudkyňou JUDr. Zdenkou Tomaškovou v trestnej veci proti obžalovanej U. T. a spol. pre prečin podvodu podľa § 20 k § 221 ods. 1 Tr.zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 26.7.2019 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaná:

U. T. H. O. F. N. C. P. Á. , B.. XX.XX.XXXX P. W., O. X.
W., W. XXXX/XX

s a u z n á v a v i n n o u , ž e

po predchádzajúcej vzájomnej dohode spoločne s už odsúdeným Ľ. J., B.. XX.X.XXXX sa v dobe od 01.05.2018 do 12.05.2018 ubytovali v Hoteli pod Bránou, nachádzajúcom sa na ul. Hviezdoslavova 1, Bardejov, kde využívali služby poskytované týmto hotelom, spočívajúce v ubytovaní a stravovaní, pričom dňa 12.05.2018 tento hotel opustili bez zaplatenia účtu, ktorý predstavuje sumu 1.883,72 €, čím takto svojim konaním spôsobili pre spoločnosť HOTEL POD BRÁNOU, s.r.o., so sídlom Nám. SNP č. 173/3, 085 01 Bardejov, IČO: 36 665 223 škodu v celkovej výške 1.883,72 €,

t e d a

spoločným konaním na škodu cudzieho majetku seba obohatili tým, že uviedli niekoho do omylu a spôsobili tak na cudzom majetku malú škodu,

č í m s p á c h a l a

prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona.

Za to jej súd u k l a d á :

Podľa § 44 Trestného zákona upúšťa od uloženia súhrnného trestu podľa § 42, pretože pokladá trest odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 16 (šestnásť) mesiacov uložený jej Trestným rozkazom Okresného súdu Košice (sp. zn. 8T/1/2019) zo dňa 11.1.2019 na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela za dostatočný.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Bardejove podal na obvinených Ľ. J. H. U. T. obžalobu pre prečin podvodu podľa § 20 k § 221 ods.1 Tr.zákona na tom skutkovom základe, že po predchádzajúcej vzájomnej dohode spoločne s už odsúdeným Ľ. J., B.. XX.X.XXXX sa v dobe od 01.05.2018 do 12.05.2018 ubytovali v Hoteli pod Bránou, nachádzajúcom sa na ul. Hviezdoslavova 1, Bardejov, kde využívali služby poskytované týmto hotelom, spočívajúce v ubytovaní a stravovaní, pričom dňa 12.05.2018 tento hotel opustili bez zaplatenia účtu, ktorý predstavuje sumu 1.883,72 €, čím takto svojim konaním spôsobili pre spoločnosť HOTEL POD BRÁNOU, s.r.o., so sídlom Nám. SNP č. 173/3, 085 01 Bardejov, IČO: 36 665 223 škodu v celkovej výške 1.883,72 €,

Súd vo veci dňa 13.3.2019 rozhodol trestným rozkazom, ktorý uznal obidvoch obžalovaných vinnými zo skutku podľa obžaloby a zato vo vzťahu k obžalovanému Ľ. J. podľa § 44 Tr.zákona upustil od uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k Trestnému rozkazu Okresného súdu Humenné sp.zn. 3T/32/2018 zo dňa 12.3.2018 a obžalovanej U. T. uložil trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyroch) mesiacov, ktorého výkon jej podmenečne odložil a určil skúšobnú dobu v trvaní 1 (jedného) roka. Obidvoch obžalovaných súd zaviazal nahradiť poškodenému spôsobenú škodu vo výške 1883,72 EUR.

Vyššie uvedený Trestný rozkaz vo vzťahu k obžalovanému Ľ. J. nadobudol právoplatnosť dňa 26.3.2019. Obžalovaná U. T. podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie proti Trestnému rozkazu, v ktorom uviedla, že Trestný rozkaz Okresného súdu Košice I sp. zn. 8T/1/2019 zo dňa 11.1.2019, ktorým bola uznaná vinnou z prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr.zákona a zato jej bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 16 (šestnásť) mesiacov a tak v danom prípade pripadá do úvahy uloženie súhrnného trestu, resp. upustenie od uloženia súhrnného trestu a navrhla tak pripojiť vyššie uvedený spis Okresného súdu Košice I.

Súd vo veci nariadil hlavné pojednávanie, na ktorom vykonal dokazovanie výsluchom obžalovanej U. T., výsluchom svedkýň B. Ď. a H. G., ako aj oboznámením sa s dôkazmi spisu a zistil tento skutkový stav. Obžalovaná U. T. na hlavnom pojednávaní podľa § 257 ods. 1 písm. a/ Tr.poriadku vyhlásila, že je nevinná a ďalej k veci uviedla, že ona bola do hotela pozvaná Ľ. J. na výlet s tým, že menovaný ju chcel prekvapiť a tak ona nemala vedomosť o tom, či je hotel vyplatený alebo nie. Výlet trval asi 10-11 dní, ktoré trávila s Ľ. J. alebo sama na izbe, keďže menovaný niekoľkokrát odišiel, že si musí riešiť svoje pracovné veci, o čom jej ale nič bližšie nepovedal a ona ani nemala vedomosť, akú a či vôbec nejakú pracovnú činnosť vykonáva. Počas pobytu v hoteli sa stravovala v reštaurácii, spoločne s J. boli na prechádzke po okolí.

Obžalovaná uviedla, že ona nemala vedomosť o tom, kedy ich pobyt končí, J. ju vždy požiadal, aby išla pobyt predĺžiť a ona to urobila.

Ďalej uviedla, že v posledný deň pobytu jej volal J., aby išla ešte pobyt predĺžiť a tak išla za recepciou, ktorá jej však povedala, že sa musí informovať o možnosti ďalšieho predĺženia pobytu a vtedy ju telefonicky kontaktoval J., ktorý jej povedal, aby išla von pred hotel, že odchádzajú. Uviedla, že obžalovaného sa pýtala, či je všetko uhradené a že recepcia čaká, či je možné predĺženie pobytu, načo jej J. povedal, že všetko je v poriadku a že on telefonicky všetko vybaví. Keď išla pred hotel, hotelovú kartu nechala na izbe. Tiež uviedla, že so sebou mala na izbe iba malý ruksačik, ktorý si pri odchode vzala so sebou, na izbe nezostali žiadne osobné veci, pretože všetky veci mali počas pobytu uložené v aute.

Obžalovaná uviedla, že v čase spáchaniu skutku boli s J. v priateľskom vzťahu, poznali sa asi 3-4 mesiace, v tom čase o menovanom nevedela takmer nič, ale keďže sa spoznali netradičným spôsobom, zaľúbila sa do neho a s výletom súhlasila.

Svedkyňa B. Ď. uviedla, že pracovala a pracuje v Hoteli pod Bránou ako recepcná a pokiaľ ide o obžalovanú a J., v čase, kedy sa prišli ubytovať ona službu nemala, do práce prišla asi 7. mája a už vtedy sa medzi personálom rozprávalo, že tí dvaja sú nejakí podozriví, a to aj z dôvodu, že do izby nechceli pustiť chyžnú, aby im upratala a to aj napriek tomu, že na izbe mali kopec riadu, nakoľko si jedlo dávali nosiť do izby, chyžnú nepustili do izby ani vymeniť prádlo s tým, že toto jej odovzdávala obžalovaná medzi dverami, nemali ani rezerváciu izby, iba prišli do hotela a opýtali sa, či je možné sa tam ubytovať a hneď nato si požiadali o prezidentský apartmán, v ktorom jedná noc vychádza na 145 EUR. Boli podozriví aj z dôvodu, že so sebou nemali žiadnu batožinu a tak mohli z hotela kedykoľvek odísť, jedlo a pitie si dávali nosiť do izby a všetko si dávali zapisovať na účet. Podozriví boli tiež preto, lebo do hotela sa vracali až v ranných hodinách, vždy po uplynutí dňa, na ktorý si dohodli ubytovanie,

ktoré väčšinou telefonicky predlžoval J. a podozriví boli aj z dôvodu, že nikdy nikde nechodili spolu a nikdy sa spolu nevracali.

Svedkyňa uviedla, že v posledný deň pobytu prišla za ňou obžalovaná, či je možné pobyť predĺžiť ešte o jeden deň, načo jej ona povedala, že to pôjde zistiť do kancelárie a že jej dá vedieť. Nato išla do kancelárie, kde povedala, že je potrebné už niečo robiť, pretože účet je vysoký a nato jej bolo povedané, že obžalovanú nemá nechať odísť a má ju vyzvať na zloženie zálohy vo výške aspoň 1000 EUR. Následne nato volala obžalovanej na izbu, ale obžalovaná medzitým z hotela odišla a viac sa nevrátila. Po tomto zistení kontaktovala telefonicky J., ktorý jej povedal, že sa nič nedeje, že obžalovaná pobyť predĺžila, ale ani jeden z nich sa v hoteli viac neukázal.

Svedkyňa tiež uviedla, že J. predložil nejaký doklad o tom, že platba bola zrealizovaná, ale pravdepodobne to bolo nejakým podvodným spôsobom upravené, pretože na ich účet žiadna platba pripísaná nebola a doposiaľ z dlžnej sumy nič uhradené nebolo.

Svedkyňa H. G. uviedla, že v čase skutku pracovala v hoteli ako recepčná a ako ďalej uviedla, obžalovaní podľa nej neboli typickí hostia, pretože ubytovanie si dopredu nerezervovali, ubytovali sa v prezidentskom apartmáne s tým, že na ich žiadosť im pobyť vždy o ďalší deň predlžovali, väčšinou každý z nich do hotela aj z hotela chodil sám, jedlo si dávali nosiť na izbu, izbu si nedali upratať.

Uviedla, že v predposledný deň prišiel J. na recepciu a opätovne požiadal o predĺženie pobytu a neskôr prišla na recepciu aj obžalovaná, aby sa informovala, kedy je potrebné sa z izby odsťahovať, načo jej ona povedala, že pobyť je ešte o deň predĺžený.

Svedkyňa tiež uviedla, že zo strany obžalovaných nebola vykonaná žiadna úhrada za pobyť, všetko za zapisovalo na účet a keďže účet bol pomerne vysoký, na túto skutočnosť bola upozorňovaná prevádzkarka, ale nič sa neriešilo.

Podľa zápisníc o rekognícii osoby a pripojenej fotodokumentácie, opoznávajúc osoby H. G. H. B. Ď. vo všetkých prípadoch jednoznačne označili za osoby, ktoré boli ubytované v hoteli L. J. H. U. T..

Podľa záznamu o podaní vysvetlenia, U. W. - účtovníčka Hotela pod Bránou v Bardejove uviedla, že začiatkom mesiaca máj 2018 v hoteli okrem iných boli ubytovaní L. J. H. U. T., ktorí si pobyť predlžovali a následne odišli bez zaplatenia účtu vo výške cca 1800 EUR. Ako uviedla, v emailovej schránke našla email od J. s potvrdením o zadaní príkazu na úhradu účtu za ubytovanie, ktorá suma sa zhodovala s dlžnou sumou, ale do dnešného dňa sa platba na účte hotela neobjavila o čom ona informovala recepčnú, že zákazník pravdepodobne platbu stornoval.

Výška dlžnej sumy s jej položkovým náhľadom je preukázaná hotelovým účtom č. 2341 zo dňa 13.5.2018, ktorá suma predstavuje 1883,72 EUR.

Z obsahu spisu je zrejmé aj emailová komunikácia medzi hotelom a L. J., ktorý sa za spôsobené problémy ospravedlňuje a žiada o zaslanie čísla účtu, na ktorý je potrebné úhradu zrealizovať.

Obsah spisu tvorí aj fotokópia potvrdenia o zadaní prevodu na úhradu z účtu L. J. na účet hotela v úm 1883,72 EUR.

Na základe takto vykonaného dokazovania mal teda súd za preukázané tieto skutočnosti.

Obžalovaná U. T. popiera spáchanie skutku kladeného jej za vinu obžalobou a na svoju obhajobu uvádza, že výlet zorganizoval L. J., s ktorým sa poznala asi 3 mesiace, takmer nič o ňom nevedela, ale keďže sa do neho zaľúbila, s výletom súhlasila. Keď sa J. pýtala, či je všetko vyplatené, tvrdil jej, že všetko je vybavené.

Obžalovanou uvádzané skutočnosti však nie je možné preukázať, pretože v prípravnom konaní obidvaja obžalovaní využili svoje zákonné právo a odmietli k veci vypovedať a keďže Trestný rozkaz nadobudol vo vzťahu k obžalovanému L. J. právoplatnosť, nie je možné ho v tomto konaní ku skutočnostiam uvádzaným obžalovanou vypočúť v procesnom postavení svedka.

V neprospech obžalovanej, aj keď nepriamo, sú výpovede vypočutých svedkýň B. Ď. H. H. G., ktoré svedkyne pracovali v hoteli ako recepčné a ktoré uviedli, že v obžalovaných nevideli typických hostí, pretože ubytovať sa prišli bez predchádzajúcej rezervácie, pobyť si vždy o ďalší deň predlžovali, ubytovali sa v prezidentskom apartmáne, všetko jedlo si dávali nosiť na izbu, izbu si nedali upratať, nemali so sebou žiadnu batožinu a tak mohli z hotela kedykoľvek odísť, do hotela a z hotela nechodili nikdy spolu, do hotela sa vracali až v skorých ranných hodinách.

Obžalovaná U. T. tvrdí, že mala zato, že všetko je v poriadku, a to aj napriek jej predchádzajúcemu tvrdeniu, že s už odsúdeným J. sa poznala iba krátko a takmer nič o ňom nevedela, nevedela, či vôbec pracuje alebo kde pracuje, aký je jeho príjem a či má vôbec dostatok finančných prostriedkov na úhradu takéhoto výletu. Obžalovaná tvrdí, že výlet zorganizoval J., ale v danom prípade išlo o výlet, ktorý nebol nijakým spôsobom pripravený, pretože neprebehla ani rezervácia hotela a neštandardné na tomto výlete bolo aj to, že pobyť si každý deň o jeden deň predlžovali. Na tomto výlete bolo neštandardným aj to, že obžalovaní nemali so sebou na izbe žiadnu batožinu, čo podľa názoru súdu bolo zámerné,

keďže bez batožiny v prípade akýchkoľvek problémov, mohli nepozorovane z hotela odísť, keď navyše, ako to uvádzali svedkyne, obžalovaná a už odsúdený J. do hotela neprichádzali a ani z hotela nikdy neodchádzali spoločne, ale každý z nich chodil sám, čo pre obžalovanú tiež muselo byť prinajmenšom divné, že obžalovaný zorganizoval spoločný výlet, na ktorom takmer vôbec čas netrávili spoločne, keďže samotná obžalovaná uviedla, že J. z hotela často odhádzal s tým, že si musí vybaviť svoje pracovné záležitosti.

Rovnako, aj tá skutočnosť, že obžalovaná sa v posledný deň informovala o možnosti ďalšieho predĺženia pobytu s tým, že recepcná jej povedala, že jej oznámi, či ďalšie predĺženie je možné, ale obžalovaná už na oznámenie recepcnej nečakala a hotel na podnet J. opustila, čo nepriamo svedčí o tom, že obžalovaná mala vedomosť o tom, že niečo nie je v poriadku, keď náhle z hotela odchádzajú a mala vedomosť o tom, že sa do hotela už nevrátia, keďže hotelovú kartu nechala na izbe.

Skutočnosť, že obžalovaná U. T. bola osobou ubytovanou v hoteli spoločne s J., je preukázaná aj zápisnicami o rekognícii osoby a pripojenou fotodokumentáciou, kde opoznávaliace osoby B. Ď. H. H. G. jednoznačne označili za túto osobu práve obžalovanú.

Výška škody spôsobená neuhradením nákladov spojených s ubytovaním je preukázaná hotelovým účtom s položkovým náhľadom za poskytnuté služby a tovary.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti tak dospel súd k záveru, že obžalovaná Stela po predchádzajúcej vzájomnej dohode spoločne s už odsúdeným L. J., B.. XX.X.XXXX sa v dobe od 01.05.2018 do 12.05.2018 ubytovali v Hoteli pod Bránou, nachádzajúcom sa na ul. Hviezdoslavova 1, Bardejov, kde využívali služby poskytované týmto hotelom, spočívajúce v ubytovaní a stravovaní, pričom dňa 12.05.2018 tento hotel opustili bez zaplatenia účtu, ktorý predstavuje sumu 1.883,72 €, čím takto svojim konaním spôsobili pre spoločnosť HOTEL POD BRÁNOU, s.r.o., so sídlom Nám. SNP č. 173/3, 085 01 Bardejov, IČO: 36 665 223 škodu v celkovej výške 1.883,72 €, čím takto svojim konaním naplnila znaky prečinu podvodu podľa § 221 ods.1 Tr.zákona, spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr.zákona, zo spáchania ktorého ju súd uznal vinnou.

Obžalovaná U. T. je v mieste trvalého bydliska hodnotená všeobecne, podľa jej vlastného vyjadrenia je nezamestnaná, nemá záznam v evidencii priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky a podľa aktuálneho odpisu z registra trestov bola doposiaľ raz súdne trestaná, a to Trestným rozkazom Okresného súdu Košice I sp. zn. 8T/1/2019 zo dňa 11.1.2019 pre prečin sprenevery podľa § 213 ods.1, ods.2 písm. a/ Tr.zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 16 (šestnásť) mesiacov. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 25.2.2019.

Súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu vychádzal z okolností uvedených v § 34 ods. 4 Tr.zákona, pričom prihliadol najmä na spôsob spáchania skutku a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, ale aj na osobu obžalovanej, jej pomery a možnosti jej nápravy.

V danom prípade obžalovaná úmyselným konaním narušila záujem spoločnosti spočívajúci v ochrane cudzieho majetku pred neoprávneným zásahom zo strany jeho nevlastníka, čím takto svojim konaním spôsobila škodu na cudzom majetku.

Súd u obžalovanej nemal za preukázané poľahčujúce okolnosti podľa § 36 Tr.zákona, ale ani priťažujúce okolnosti podľa § 37 Tr.zákona a tak vzhľadom na vyššie uvedené rozhodnutie Okresného súdu Košice I, vo vzťahu ku ktorému prichádza do úvahy uloženie súhrnného trestu obžalovanej, v zmysle ustanovenia § 44 Tr.zákona upustil od jeho uloženia, pretože pokladá trest odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 16 (šestnásť) mesiacov na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovanej za dostatočný.

O náhrade škody súd nerozhodoval, pretože o nároku poškodeného bolo právoplatne rozhodnuté Trestným rozkazom Okresného súdu Bardejov sp. zn. 2T/63/2019 zo dňa 13.3.2019.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na tunajšom súde. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takej osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, a to v prospech i v neprospech obžalovaného.

Odvolanie môže podať obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka.

Odvolanie môžu podať v prospech obžalovaného okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Prokurátor tak môže urobiť aj proti vôli obžalovaného.

Odvolanie môžu v prospech obžalovaného aj proti jeho vôli podať zákonný zástupca obžalovaného a jeho obhajca, ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená.

Odvolanie môže podať aj štátny orgán starostlivosti o deti a mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech a aj proti jeho vôli.

Odvolanie môže podať aj poškodený, ktorý si uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu.

Odvolanie môže podať aj zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaná vecí.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.